

Sygn. akt II S 14/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi M. D.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie sygn. akt VI C 308/13 Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w O.

postanawia:

- 1. stwierdzić przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w O. prowadzonej pod sygn. akt VI C 308/13;**
- 2. przyznać M. D. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kępnie kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych);**
- 3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;**
- 4. nakazać zwrócić M. D. kwotę 100 zł (sto złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi**

Sygn. akt II S 14/14

UZASADNIENIE

M. D. wystąpił o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o ustalenie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w O. pod sygn. akt VI C 308/13.

W uzasadnieniu wskazano, iż ostatnia rozprawa w sprawie odbyła się w dniu 9 lipca 2013 r., od tego czasu nie podjęto żadnych czynności. Skarżący wskazał, że skoro pisma z prośbą o wyznaczenie kolejnego terminu rozprawy nie są uwzględniane, koniecznym było wniesienie skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania.

Prezes Sądu Rejonowego w Kępnie nie zgłosił udziału w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Skarżący M. D. w dniu 6 lutego 2013 r. wystąpił do Sądu Rejonowego w Kępnie z pozwem o ustalenie (k. 3). W dniu 9 kwietnia 2013 r. powód wniósł o zabezpieczenie powództwa (k. 10). Zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2013 r. powód wezwany został do sprecyzowania wniosku o zabezpieczenie powództwa w terminie tygodnia od dnia wezwania pod rygorem oddalenia wniosku. Wezwanie doręczono powodowi 24 kwietnia 2013 r. (z.p.o. k. 13) a odpowiedź M. D.

wpłynęła do Sądu Rejonowego w dniu 30 kwietnia 2013 r. (k. 14-15). W dniu 6 maja 2013 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 3 czerwca 2013 r. W toku tej rozprawy pozwany złożył odpowiedź na pozew wraz z wnioskami dowodowymi, w tym o przesłuchanie powołanych świadków a powód cofnął wnioski o udzielenie zabezpieczenia. Z uwagi na konieczność przesłuchania świadków rozprawa została odroczone a nowy termin wyznaczono na dzień 10 lipca 2013 r. (k.35 – 35v). Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie kolejną pozwaną (k. 42). W toku rozprawy w dniu 10 lipca 2013 r. przeprowadzono dowód z przesłuchania świadków a rozprawę odroczone z uwagi na konieczność zwrócenia się do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. (k. 55 – 56v). Wezwanie do tej jednostki skierowano w dniu 26 lipca 2013 r. W korespondencji do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. wskazano błędną sygnaturę akt sprawy (k. 58). Wezwanie doręczono w dniu 1 sierpnia 2013 r. W dniu 3 lutego 2014 r. pełnomocnik powoda wystąpił o wyznaczenie terminu rozprawy (k. 60). W dniu 10 lutego 2014 r. Przewodniczący wydał zarządzenie o monitowaniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. oraz wydał zarządzenie o dołączeniu do akt niniejszej sprawy odpowiedzi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P., która wpłynęła do Sądu Rejonowego w dniu 14 sierpnia 2013 r., ale została omyłkowo załączona do akt sprawy VI C 251/13. W dniu 6 marca 2014 r. w odpowiedzi na monit Sądu Rejonowego Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. ponownie przesłała odpowiedź analogiczną jak w piśmie z dnia 14 sierpnia 2013 r. W dniu 24 marca 2014 r. wyznaczono kolejny termin rozprawy na dzień 23 kwietnia 2014 r. (k. 101).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z 2004 r. z późn. zm.) – zwana dalej ustawą, reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu.

Stosownie do treści art. 2 ustawy strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Oznacza to, iż celem skargi na przewlekłość w toku postępowania jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2005 r., III SPP 12/05, OSNP 2005/21/345), zaś jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego.

Od dnia wniesienia pozwu przez M. D. upłynął ponad rok. Od tego czasu Sąd ustalił strony postępowania i przeprowadził dowód z przesłuchania świadków. Z uwagi jednak na błędne wskazanie w korespondencji z Sądu, kierowanej do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P., sygnatury sprawy określając ją błędnie jako VI C 251/13 zamiast właściwej VI C 308/13 odpowiedź tego podmiotu wniesiona już w dniu 14 sierpnia 2013 r. została omyłkowo załączona do akt innej sprawy. Sąd Rejonowy omyłkę tę skorygował dopiero w dniu 10 lutego 2014 r. Podkreślić trzeba że w obliczu błędnego wskazania sygnatury sprawy nie sposób obciążyć odpowiedzialnością za zwłokę w rozpoznaniu niniejszej sprawy Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P., która w odpowiedzi powołała sygnaturę sprawy wskazaną przez Sąd.

Tym samym z akt analizowanej sprawy wynika, iż od 26 lipca 2013 r., kiedy skierowano wezwanie do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. do 10 lutego 2014 r., a zatem przez siedem miesięcy, w sprawie nie podjęto żadnych merytorycznych czynności. W szczególności Sąd Rejonowy nie podjął żadnych starań celem monitowania wezwanego podmiotu do zajęcia stanowiska w sprawie. W ten sposób możliwe byłoby wcześniejsze skorygowanie omyłki polegającej na załączeniu pisma do akt innej sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego czynnością zbędną i pozorną, nie zmierzającą do merytorycznego zakończenia sprawy, było wydanie zarządzenia w dniu 10

października 2013r. o zmianie sędziego referenta (k. 59). Z przytoczonych okoliczności wynika jasno, iż Sąd Rejonowy zwlekał przez kilka miesięcy z podjęciem stosownych czynności w sprawie, przy czym nie miały one charakteru skomplikowanego czy wymagającego szczególnej analizy akt. Tym samym Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia prawa powoda do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Wskazać należy, iż mając na uwadze powyższe okoliczności długotrwałe postępowanie, które trwa ponad konieczność a nie ma na celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych niezbędnych do końcowego rozstrzygnięcia sprawy, będące w związku przyczynowym z działaniem Sądu uzasadnia skargę M. D.. Stanowi ono również podstawę do stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie VI C 308/13 na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy i przyznania skarżącemu od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 2.000 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego kwota ta jest odpowiednia i adekwatna do stwierdzonego naruszenia prawa skarżącego. Przy jej ustaleniu Sąd Okręgowy uwzględnił z jednej strony czas jaki upłynął od dnia wszczęcia postępowania przez skarżącego i nieuzasadnionego nie podejmowania czynności w sprawie zmierzających do zakończenia postępowania, a w konsekwencji dolegliwość spowodowaną dla powoda, a z drugiej strony zapewnienie skarżącemu materialnej satysfakcji za powstałą przewlekłość postępowania. W ocenie Sądu Okręgowego żądana w skardze kwota 15.000 zł, przy braku jakiegokolwiek uzasadnienia jej wysokości przez skarżącego, jest nieadekwatna do naruszenia praw M. D..

Sąd Rejonowy winien obecnie poczynić starania celem ustalenia okoliczności koniecznych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w tym w szczególności ustalając aktualne stanowisko stron w toku wyznaczonej już rozprawy. W obliczu wyznaczenia kolejnego terminu rozprawy Sąd Okręgowy odstąpił od zalecenia podjęcia odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punktach 1, 2 i 3 sentencji.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy nie obciążono skarżącego kosztami postępowania skargowego.